

4. Juli 1936 fandt der fortrolige Forhandlinger Sted i Genève mellem *Udenrigsministrene* i de 7 saakaldte »ex-neutrale« Lande — *Danmark, Norge, Sverige, Finland, Holland, Schweiz* og *Spanien* — dels om disses Stilling til den italiensk-abessinske Konflikt, dels vedrørende Spørgsmaalet om Gennemførelsen af Folkeforbundspagtens Grundsætninger. Som Resultat af Drøftelserne i sidstnævnte Henseende udsendte de 7 Lande den 1. Juli 1936 et fælles *Kommuniqué* hvori de, under Hensyn til den mangelfulde Maade, paa hvilken Forbundspagten i sin Helhed hidtil har været gennemført, tog fornødent Forbehold overfor Forpligtelsen efter Pagtens Art. 16 til Deltagelse i økonomiske og finansielle Sanktioner. Oversættelse af Erklæringens Ordlyd findes nedenfor som Bilag 4.

I Forsamlingen var der en almindelig Debat med Taler bl. a. af den franske Konsejlspræsident *Léon Blum*, Udenrigsminister *Eden*, *M. Litvinoff*, samt den abessinske *Kejser*.

Den 2. Juli holdt Udenrigsminister, Dr. *Munch* i Forsamlingen en Tale, i hvilken han udtalte, at naar Størmagterne havde besluttet at ophæve Sanktionerne, vilde det være en formaalsløs Demonstration, om andre Lande opretholdt dem. Vedrørende Spørgsmaalet om Anerkendelse af den ved Magt opnaaede Situation sluttede Dr. *Munch* sig til de tidligere i Forsamlingen fra forskellig Side fremsatte principielle Erklæringer. Danmark kunde ikke anerkende, at et Land skulde forsvinde som Stat alene som Følge af den Kendsgerning, at det helt eller delvis var blevet okkuperet af en fremmed Hær, selvom Okkupationen havde medført, at Regeringen i vedkommende Land maatte forlade det. Talens øvrige Indhold pegede fremefter, paa de Omraader hvor Forbunds-systemet efter den danske Regerings Opfattelse kunde forbedres. Oversættelse af Talen findes nedenfor som Bilag 2.

Den 4. Juli 1936 vedtog Forsamlingen to af dens Præsidium foreslaaede »Ønsker«. Det første gik ud paa, at Raadet skulde opfordre de forskellige Regeringer til inden den 1. September 1936 at fremkomme med Forslag til *Forbedring af Gennemførelsen af Folkeforbundspagtens Grundsætninger*, jfr. nedenfor Afsnit VII. Det andet Ønske gik ud paa *Ophævelse af Sanktionerne* mod Italien. De to Ønsker vedtoges af Forsamlingen med 44 af 49 Stemmer.

Den abessinske Delegation havde samtidig fremsat to Resolutionsforslag. Det første af disse gik ud paa Ikke-Anerkendelse af Anneksionen. Afstemningen om det første af Præsidiets ovennævnte Forslag, der indeholdt nogle principielle Afsnit om Fastholdelse af Forbundets Principer, betragtedes af Forsamlingen som havende dækket det Punkt, der var rejst i det første abessinske Resolutionsforslag, hvorfor dette ikke blev sat under Afstemning. Om det andet abessinske Resolutionsforslag — gaaende ud paa at yde Abessinien et Laan — blev der stemt, men Forslaget blev forkastet, idet 23 Lande stemte mod det, og 25 Lande afholdt sig fra at stemme.

Den 6. Juli henstillede »*Koordinationsudvalget*« (jfr. Beretning til Rigsdagen om 16. Forsamling, Side 11) til Regeringerne at ophæve Sanktionerne fra den 15. Juli 1936 at regne. Samtidig opfordredes Regeringerne til at meddele Folkeforbundssekretariatet de Erfaringer, som de har indhøstet om Anvendelse af Sanktioner.

Den danske Regering ophævede Sanktionerne fra nævnte Dato, ved tre af Ministeriet for Handel, Industri og Søfart udstedte Bekendtgørelser af 14. Juli 1936.

Omend det første Forsøg i Historien paa Iværksættelse af Sanktioner i Overensstemmelse med Folkeforbundspagtens Bestemmelser saaledes ikke førte til det tilsigtede Resultat, viste Statistiken dog, at Sanktionerne havde bevirket en betydelig Formindskelse af Italiens Eksport.